

1. Od - po - čín - te v po - ko - ji, po bo - ji,

du - še vě - ří - cí! Vy - slyš, Bo - že, hlas své cír - kve

pro - sí - cí, pro - sí - cí.

2. Na prosby své svaté Matky
odpušť jejich nedostatky;
Kriste pro svou drahou krev
zesnulým svou lásku zjev, lásku zjev.

3. S vírou na ně vzpomínejme,
z očištcе jim pomáhějme,
budou na nás vzpomínat,
až my budem umírat, umírat.

2. Na pros-by své sva - té Mat - ky od - pust

je - jich ne - do - stat - ky; Kriste pro svou dra - hou krev

ze - snu-lým svou lás - ku zjev, lás-ku zjev.

3. S ví - rou na ně vzpo - mí - nej - me, z o - čis -

tce jim po - má - hej - me, budou na nás vzpo - mí - nat,

až my bu - dem u - mí - rat, u - mí - rat.